ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 2002

Vyhlásené: 12.01.2002 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

12

OZNÁMENIE
Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky

Ministerstvo zahraničných vecí Slovenskej republiky oznamuje, že 12. októbra 2000 bola v Jakarte podpísaná Dohoda medzi vládou Slovenskej republiky a vládou Indonézskej republiky o zamedzení dvojitého zdanenia a zábránení daňovému úniku v odbore daní z príjmov.

V súlade s článkom 28. ods. 1 dohoda nadobudla platnosť výmenou nót, t. j. 30. januára 2001.

DOHODA

medzi vládou Slovenskej republiky a vládou Indonézskej republiky o zamedzení dvojitého zdanenia a zabránení daňovému úniku v odbore daní z príjmov

Vláda Slovenskej republiky a vláda Indonézskej republiky,

prajúc si uzavrieť dohodu o zamedzení dvojitého zdanenia a zabránení daňovému úniku v odbore daní z príjmov,

dohodli sa takto:

Článok 1
Osoby, na ktoré sa dohoda vzťahuje

Táto dohoda sa vzťahuje na osoby, ktoré sú rezidentmi jedného zmluvného štátu alebo oboch zmluvných štátov.

Článok 2
Dane, na ktoré sa dohoda vzťahuje

1. Táto dohoda sa vzťahuje na dane z príjmov ukladané v mene každého zo zmluvných štátov alebo jeho nižších správnych útvarov, alebo miestnych orgánov bez ohľadu na spôsob ich vyberania.
2. Za dane z príjmov sa považujú všetky dane vyberané z celkových príjmov alebo z časti príjmov vrátane daní zo zisku zo scudzenia hnuteľného alebo nehnuteľného majetku.
3. Súčasné dane, na ktoré sa táto dohoda vzťahuje, sú:
   a) na Slovensku
      i) daň z príjmov fyzických osôb,
      ii) daň z príjmov právnických osôb

      (ďalej len „slovenská daň“),
   b) v Indonézii
      daň z príjmov ukladaná podľa Undang-undang Pajak Penghasilan 1984 (zákon č. 7 z roku 1983 v znení neskorších predpisov)
      (ďalej len „indonézska daň“).

4. Táto dohoda sa vzťahuje aj na všetky dane rovnakého alebo podobného druhu, ktoré sa budú ukladať po dátume podpisu tejto dohody popri súčasných daniach alebo namiesto nich. Príslušné úrady zmluvných štátov si vzájomne oznámia všetky podstatné zmeny, ktoré sa uskutočnili v ich príslušných daňových zákonoch.

Článok 3

Všeobecné definície

1. Na účely tejto dohody, ak súvislosť nevyžaduje odlišný výklad,

   a) výraz „Slovensko“ označuje Slovenskú republiku, a ak je použitý v zemepisnom zmysle, označuje územie, na ktorom Slovenská republika vykonáva svoje suverénne práva a jurisdikciu v súlade s medzinárodným právom,

   b) výraz „Indonézia“ označuje územie Indonézskej republiky, tak ako je definované v jej zákonoch, a priľahlé moria, nad ktorými Indonézska republika vykonáva svoju suverenitu, suverénne práva alebo jurisdikciu v súlade s medzinárodným právom,

   c) výrazy „jeden zmluvný štát“ a „druhý zmluvný štát“ označujú podľa daných okolností Slovensko alebo Indonéziu,

   d) výraz „osoba“ zahŕňa fyzickú osobu, spoločnosť a všetky iné združenia osôb,

   e) výraz „spoločnosť“ označuje akúkoľvek právnickú osobu alebo akéhokoľvek nositeľa práv považovaného na účely zdanenia za právnickú osobu,

   f) výrazy „podnik jedného zmluvného štátu“ a „podnik druhého zmluvného štátu“ označujú podľa okolností podnik prevádzkovaný rezidentom jedného zmluvného štátu a podnik prevádzkovaný rezidentom druhého zmluvného štátu,

   g) výraz „medzinárodná doprava“ označuje akúkoľvek dopravu uskutočňovanú loďou alebo lietadlom prevádzkovanú podnikom, ktorý je rezidentom jedného zmluvného štátu, okrem prípadov, ak takáto loď alebo lietadlo sú prevádzkované len medzi miestami v druhom zmluvnom štáte,

   h) výraz „príslušný úrad“ označuje

   i) ministra financií alebo jeho splnomocneného zástupcu v prípade Slovenska,

      ii) ministra financií alebo jeho splnomocneného zástupcu v prípade Indonézie,

      i) výraz „štátny príslušník“ označuje

      i) každú fyzickú osobu, ktorá má štátne občianstvo niektorého zmluvného štátu,

      ii) každú právnickú osobu, osobnú obchodnú spoločnosť (partnership) alebo združenie zriadené podľa platných právnych predpisov niektorého zmluvného štátu.

2. Pokiaľ ide o uplatnenie tejto dohody zmluvným štátom, každý výraz nedefinovaný v dohode, ak si to súvislosť nevyžaduje inak, má taký význam, aký má v danom čase podľa platných právnych predpisov tohto štátu upravujúcich dane, na ktoré sa vzťahuje táto dohoda. Význam podľa platných daňových predpisov tohto štátu bude prevažovať nad významom, ktorý má výraz podľa iných právnych predpisov tohto štátu.

Článok 4

Rezident

1. Na účely tejto dohody výraz „rezident zmluvného štátu“ označuje každú osobu, ktorá podľa právnych predpisov tohto štátu má daňovú povinnosť v tomto štáte z dôvodu svojho bydliska, trvalého pobytu, miesta vedenia alebo akéhokoľvek iného podobného kritéria. Tento výraz však nezahŕňa osobu, ktorá má daňovú povinnosť v tomto štáte iba z dôvodu príjmov zo zdrojov v tomto štáte.

2. Ak je fyzická osoba podľa ustanovení odseku 1 rezidentom oboch zmluvných štátov, určí sa jej postavenie takto:

   a) táto osoba sa považuje za rezidenta toho štátu, v ktorom má stály byt; ak má stály byt v oboch štátoch, považuje sa za rezidenta toho štátu, ku ktorému má užšie osobné a hospodárske vzťahy (stredisko životných záujmov),

b) ak nemožno určiť, v ktorom štáte má táto osoba stredisko svojich životných záujmov, alebo ak nemá stály byt v žiadnom štáte, považuje sa za rezidenta toho štátu, v ktorom sa obvykle zdržiava,

c) ak sa táto osoba obvykle zdržiava v oboch štátoch alebo sa nezdržiava v žiadnom z nich, príslušné úrady zmluvných štátov upravia túto otázku vzájomnou dohodou.

3. Ak podľa ustanovení odseku 1 osoba iná ako fyzická osoba je rezidentom oboch zmluvných štátov, príslušné úrady zmluvných štátov upravia túto otázku vzájomnou dohodou.

Článok 5

Stála prevádzkareň

1. Na účely tejto dohody výraz „stála prevádzkareň“ označuje trvalé zariadenie na podnikanie, prostredníctvom ktorého vykonáva podnik jedného zmluvného štátu úplne alebo sčasti svoju činnosť v druhom zmluvnom štáte.

2. Výraz „stála prevádzkareň“ zahŕňa najmä

a) miesto vedenia,

b) pobočku,

c) kanceláriu,

d) továreň,

e) dielňu,

f) sklad alebo priestory používané ako obchodné predajne,

g) farmu alebo plantáž,

h) baňu, nálezisko ropy alebo plynu, lom alebo akékoľvek iné miesto ťažby alebo prieskumu, alebo dobývania prírodných zdrojov, vrtnú súpravu alebo pracovnú loď.

3. Výraz „stála prevádzkareň“ rovnako zahŕňa

a) stavenisko, stavbu, montážny alebo inštalačný projekt, alebo dozorné činnosti, ktoré sú s tým spojené, ale len vtedy, ak takéto stavebné miesto, projekt alebo činnosti trvajú počas obdobia dlhšieho ako šesť mesiacov,

b) poskytovanie služieb vrátane poradenských a manažérskych služieb podnikom jedného zmluvného štátu prostredníctvom zamestnancov alebo iných pracovníkov zamestnaných podnikom na takéto účely, ale len pokiaľ činnosti takéhoto charakteru trvajú v druhom štáte počas jedného alebo viacerých období v úhrne viac ako 91 dní v akomkoľvek dvanásťmesačnom období.

4. Bez ohľadu na predchádzajúce ustanovenia tohto článku výraz „stála prevádzkareň“ nezahŕňa

a) zariadenie, ktoré sa využíva iba na účely uskladnenia alebo vystavenia tovaru patriaceho podniku,

b) zásobu tovaru patriaceho podniku, ktorá sa udržiava iba na účely uskladnenia alebo vystavenia,

c) zásobu tovaru patriaceho podniku, ktorá sa udržiava iba na účely spracovania iným podnikom,

d) trvalé zariadenie na podnikanie, ktoré sa využíva iba na účely nákupu tovaru alebo zhromažďovania informácií pre podnik,

e) trvalé zariadenie na podnikanie, ktoré sa využíva iba na účely reklamy alebo poskytovania informácií,

f) trvalé zariadenie na podnikanie, ktoré sa využíva iba na účely poskytovania akýchkoľvek iných činností, ktoré majú pre podnik prípravný alebo pomocný charakter,

g) trvalé zariadenie na podnikanie, ktoré sa využíva iba na účely vykonávania akýchkoľvek kombinovaných činností uvedených v písmenách a) až f), ak celková činnosť trvalého zariadenia na podnikanie vyplývajúca z tejto kombinácie má prípravný alebo pomocný charakter.

5. Bez ohľadu na ustanovenia odsekov 1 a 2, ak osoba iná ako nezávislý zástupca v zmysle odseku 6 koná v jednom zmluvnom štáte v mene podniku druhého zmluvného štátu, tak tento podnik má stálu prevádzkareň v skôr uvedenom štáte vo vzťahu ku všetkým činnostiam, ktoré táto osoba vykonáva pre podnik, ak takáto osoba

   a) má a obvykle v tomto štáte používa právomoc uzavierať zmluvy v mene podniku, pokiaľ činnosti tejto osoby nie sú obmedzené na činnosti uvedené v odseku 4, ktoré, ak by sa vykonávali prostredníctvom trvalého zariadenia na podnikanie, by nezakladali existenciu stálej prevádzkarne podľa ustanovení tohto odseku, alebo

   b) nemá takúto právomoc, ale obvykle udržiava v skôr uvedenom štáte zásoby tovaru, z ktorých pravidelne dodáva tovar v mene podniku, alebo

   c) vyrába alebo spracúva v tomto štáte pre podnik tovar patriaci tomuto podniku.

6. Skutočnosť, že podnik jedného zmluvného štátu vykonáva podnikateľskú činnosť v druhom zmluvnom štáte iba prostredníctvom makléra, generálneho komisionára alebo iného nezávislého zástupcu, ak tieto osoby vykonávajú svoju bežnú podnikateľskú činnosť, neznamená, že má stálu prevádzkareň v tomto druhom zmluvnom štáte.

7. Skutočnosť, že spoločnosť, ktorá je rezidentom jedného zmluvného štátu, ovláda spoločnosť alebo je ovládaná spoločnosťou, ktorá je rezidentom druhého zmluvného štátu alebo ktorá vykonáva svoju činnosť v tomto druhom štáte (či už prostredníctvom stálej prevádzkarne alebo inak), neurobí sama osebe zo žiadnej tejto spoločnosti stálu prevádzkareň druhej spoločnosti.

Článok 6
Príjmy z nehnuteľného majetku

1. Príjmy, ktoré poberá rezident jedného zmluvného štátu z nehnuteľného majetku (vrátane príjmov z poľnohospodárstva alebo lesníctva) nachádzajúceho sa v druhom zmluvnom štáte, možno zdaniť v tomto druhom štáte.

2. Výraz „nehnuteľný majetok“ má taký význam, aký má podľa právnych predpisov zmluvného štátu, v ktorom sa tento majetok nachádza. V každom prípade tento výraz zahŕňa príslušenstvo nehnuteľného majetku, živý a mŕtvy inventár používaný v poľnohospodárstve a lesníctve a práva podľa noriem občianskeho práva vzťahujúce sa na pozemky, právo užívania nehnuteľného majetku a práva na premenlivé alebo pevné platby za ťažbu alebo za povolenie na ťažbu nerastných ložísk, prameňov a iných prírodných zdrojov, pričom lode a lietadlá sa nepovažujú za nehnuteľný majetok.

3. Ustanovenia odseku 1 sa použijú aj na príjmy z priameho užívania, nájmu alebo z každého iného spôsobu užívania nehnuteľného majetku.

4. Ustanovenia odsekov 1 a 3 sa vzťahujú aj na príjmy z nehnuteľného majetku podniku a na príjmy z nehnuteľného majetku užívaného na výkon nezávislých povolaní.

Článok 7
Zisky podniku

1. Zisky podniku jedného zmluvného štátu podliehajú zdaneniu len v tomto štáte, ak podnik nevykonáva svoju činnosť v druhom zmluvnom štáte prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá je tam umiestnená. Ak podnik vykonáva svoju činnosť týmto spôsobom, možno zisky podniku zdaniť v tomto druhom štáte, ale iba v takom rozsahu, v akom ich možno pripočítať

   a) tejto stálej prevádzkarni,

   b) predaju tovaru rovnakého alebo podobného druhu v tomto druhom štáte ako tovar predávaný prostredníctvom tejto stálej prevádzkarne alebo

   c) iným podnikateľským činnostiam vykonávaným v tomto druhom štáte, ktoré sú rovnakého alebo podobného druhu ako činnosti vykonávané prostredníctvom tejto stálej prevádzkarne.

2. Ak podnik jedného zmluvného štátu vykonáva svoju činnosť v druhom zmluvnom štáte prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá je tam umiestnená, s výnimkou ustanovení odseku 3 sa v každom zmluvnom štáte tejto stálej prevádzkarni pripočítajú zisky, ktoré by dosiahla, keby ako samostatný podnik vykonávala rovnaké alebo obdobné činnosti za rovnakých alebo

podobných podmienok a keby bola úplne nezávislá od podniku, ktorého je stálou prevádzkarňou.

3. Pri určení ziskov stálej prevádzkarne sa povoľuje odpočítať náklady podniku vynaložené na ciele sledované touto stálou prevádzkarňou vrátane nákladov na vedenie a všeobecných správnych výdavkov takto vynaložených, či už vznikli v štáte, v ktorom je táto stála prevádzkareň umiestnená, alebo inde.
4. Zisky, ktoré sa majú pripočítať stálej prevádzkarni, sa na účely predchádzajúcich odsekov určia každý rok rovnakým spôsobom, ak neexistujú dostatočné dôvody na iný postup.
5. Ak zisky zahŕňajú časti príjmov osobitne uvedených v iných článkoch tejto dohody, ustanovenia týchto článkov nie sú dotknuté ustanoveniami tohto článku.
6. Ak je v niektorom zmluvnom štáte obvyklé stanoviť zisky, ktoré sa majú pripočítať stálej prevádzkarni na základe rozdelenia celkových ziskov podniku jeho rôznym častiam, ustanovenie odseku 2 nevylučuje, aby tento zmluvný štát stanovil zisky, ktoré majú byť zdanené takýmto obvyklým rozdelením. Použitý spôsob rozdelenia zisku musí byť však taký, aby výsledok bol v súlade so zásadami ustanovenými v tomto článku.
7. Skutočnosť, že stála prevádzkareň iba nakupovala tovar pre podnik, neznamená, že sa jej pripočítajú zisky.

Článok 8
Lodná a letecká doprava

1. Zisky z prevádzkovania lodí alebo lietadiel v medzinárodnej doprave podliehajú zdaneniu len v zmluvnom štáte, ktorého podnik prevádzkujúci lode alebo lietadlá je rezidentom.
2. Na účely tohto článku zisky z prevádzkovania lodí a lietadiel v medzinárodnej doprave zahŕňajú zisky z prenájmu prázdnych lodí a lietadiel používaných v medzinárodnej doprave, pričom zisky z takéhoto prenájmu sú náhodné vo vzťahu k ziskom uvedeným v odseku 1.
3. Ustanovenia odseku 1 platia aj na zisky z účasti na poole, spoločnej prevádzke alebo na medzinárodnej prevádzkovej organizácii.

Článok 9
Prepojené podniky

1. Ak
   a) podnik jedného zmluvného štátu sa priamo alebo nepriamo zúčastňuje na riadení, kontrole alebo na majetku podniku druhého zmluvného štátu alebo
   b) tie isté osoby sa priamo alebo nepriamo zúčastňujú na riadení, kontrole alebo na majetku podniku jedného zmluvného štátu i podniku druhého zmluvného štátu
   a ak v takýchto prípadoch sú oba podniky vo svojich obchodných alebo finančných vzťahoch viazané podmienkami, ktoré sa dohodli alebo im boli uložené a ktoré sa líšia od podmienok, ktoré by si dohodli nezávislé podniky, možno akékoľvek zisky, ktoré by, nebyť týchto podmienok, jeden z nich dosiahol, ale vzhľadom na tieto podmienky ich nedosiahol, zahrnúť do ziskov tohto podniku a následne zdaniť.
2. Ak jeden zmluvný štát zahrnie do ziskov podniku tohto štátu a následne zdaní zisky, z ktorých bol podnik druhého zmluvného štátu zdanený v tomto druhom štáte, a zisky takto zahrnuté sú zisky, ktoré by bol dosiahol podnik skôr uvedeného štátu, ak by podmienky dohodnuté medzi týmito dvoma podnikmi boli také, aké by sa dohodli medzi nezávislými podnikmi, potom tento druhý štát vhodne upraví sumu dane uloženej z týchto ziskov v tomto štáte. Pri stanovení takejto úpravy sa bude postupovať s náležitým ohľadom na iné ustanovenia tejto dohody a príslušné úrady zmluvných štátov môžu v prípade potreby vzájomne konzultovať.
3. Ustanovenia odseku 2 sa nepoužijú v prípade podvodu.
4. Zmluvný štát nezmení zisky podniku za podmienok uvedených v odseku 2 po uplynutí časových obmedzení, ktoré poskytujú jeho daňové zákony.

Článok 10
Dividendy

1. Dividendy vyplácané spoločnosťou, ktorá je rezidentom jedného zmluvného štátu, rezidentovi druhého zmluvného štátu možno zdaniť v tomto druhom štáte.
2. Avšak ak skutočný vlastník dividend je rezidentom druhého zmluvného štátu, daň vyberaná skôr uvedeným štátom nemôže presiahnuť 10 percent hrubej sumy skutočne rozdelených dividend.
3. Výraz „dividendy“ použitý v tomto článku označuje príjmy zo všetkých druhov akcií alebo z iných práv podieľať sa na zisku s výnimkou pohľadávok, ako aj príjmy z iných práv k spoločnosti, ktoré sa zdaňujú rovnakým spôsobom ako príjmy z akcií podľa právnych predpisov toho štátu, ktorého spoločnosť rozdeľujúca zisk je rezidentom.
4. Ustanovenia odsekov 1 a 2 sa nepoužijú, ak skutočný vlastník dividend, ktorý je rezidentom jedného zmluvného štátu, vykonáva v druhom zmluvnom štáte, ktorého rezidentom je spoločnosť vyplácajúca dividendy, podnikateľskú činnosť prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá je tam umiestnená, alebo ak v tomto druhom štáte vykonáva nezávislé povolanie zo stálej základne tam umiestnenej a účasť, pre ktorú sa dividendy vyplácajú, sa skutočne viaže na túto stálu prevádzkareň alebo na túto stálu základňu. V takom prípade sa podľa okolností použijú ustanovenia článku 7 alebo článku 14.
5. Ak spoločnosť, ktorá je rezidentom jedného zmluvného štátu, má stálu prevádzkareň v druhom zmluvnom štáte, zisky tejto stálej prevádzkarne môžu bez ohľadu na akékoľvek iné ustanovenia tejto dohody podliehať dodatočnej dani v tomto druhom štáte v súlade s jeho právnymi predpismi, ale dodatočná daň takto stanovená nepresiahne 10 percent sumy takýchto ziskov po odpočítaní dane z príjmov uloženej z príjmov v tomto druhom štáte.
6. Ustanovenie odseku 5 tohto článku neovplyvní ustanovenia obsiahnuté v akýchkoľvek kooperačných kontraktoch (alebo akýchkoľvek iných podobných kontraktoch) vzťahujúcich sa na odvetvie ťažby ropy, zemného plynu alebo iného ťažobného odvetvia.

Článok 11
Úroky

1. Úroky, ktoré majú zdroj v jednom zmluvnom štáte a vyplácajú sa rezidentovi druhého zmluvného štátu, možno zdaniť v tomto druhom štáte.
2. Takéto úroky však možno zdaniť aj v zmluvnom štáte, v ktorom majú zdroj, a to podľa právnych predpisov tohto štátu, ak je však skutočný vlastník úrokov rezidentom druhého zmluvného štátu, daň takto stanovená nepresiahne 10 percent hrubej sumy úrokov.
3. Bez ohľadu na ustanovenia odseku 2 úroky, ktoré majú zdroj v jednom zmluvnom štáte a ktoré poberá vláda druhého zmluvného štátu vrátane jeho miestnych orgánov, nižších správnych útvarov, centrálnej banky alebo akejkoľvek finančnej inštitúcie kontrolovanej touto vládou, ktorej majetok úplne vlastní vláda druhého zmluvného štátu, na ktorej sa dohodli vlády zmluvných štátov, budú oslobodené od zdanenia v skôr uvedenom štáte.
4. Výraz „úroky“ použitý v tomto článku označuje príjmy z pohľadávok akéhokoľvek druhu zabezpečených alebo nezabezpečených záložným právom k nehnuteľnosti bez ohľadu na to, či majú alebo nemajú právo účasti na zisku dlžníka, a najmä príjmy z vládnych cenných papierov a príjmy z obligácií alebo dlhopisov vrátane prémií a výhier spojených s týmito cennými papiermi, obligáciami alebo dlhopismi, ako aj príjmy podobné príjmom z peňažnej pôžičky podľa daňových zákonov štátov, v ktorých majú príjmy zdroj. Penále za oneskorenú platbu sa nepovažuje za úroky na účely tohto článku.
5. Ustanovenia odsekov 1 a 2 sa nepoužijú, ak skutočný vlastník úrokov, ktorý je rezidentom jedného zmluvného štátu, vykonáva v druhom zmluvnom štáte, v ktorom majú úroky zdroj, podnikateľskú činnosť prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá je tam umiestnená, alebo v tomto druhom štáte vykonáva nezávislé povolanie zo stálej základne tam umiestnenej a ak pohľadávka, z ktorej sa platia úroky, sa skutočne viaže

   a) na túto stálu prevádzkareň alebo na túto stálu základňu, alebo

   b) na obchodné činnosti uvedené v článku 7 ods. 1 písm. c).

V takom prípade sa podľa okolností použijú ustanovenia článku 7 alebo článku 14.

6. Predpokladá sa, že úroky majú zdroj v zmluvnom štáte, ak platiteľom je tento štát, jeho nižší správny útvar, miestny orgán alebo rezident tohto štátu. Ak však osoba platiaca úroky, či je alebo nie je rezidentom niektorého zmluvného štátu, má v zmluvnom štáte stálu prevádzkareň alebo stálu základňu, v súvislosti s ktorou vznikol dlh, z ktorého sa platia úroky, a tieto úroky idú na ťarchu tejto stálej prevádzkarne alebo stálej základne, potom sa za zdroj takýchto úrokov považuje štát, v ktorom je umiestnená stála prevádzkareň alebo stála základňa.
7. Ak v dôsledku osobitných vzťahov existujúcich medzi platiteľom a skutočným vlastníkom úrokov alebo medzi nimi a treťou osobou suma úrokov vzťahujúca sa na pohľadávku, z ktorej sa platia, presahuje sumu, ktorú by bol dohodol platiteľ so skutočným vlastníkom, keby takéto vzťahy neexistovali, použijú sa ustanovenia tohto článku len na túto naposledy uvedenú sumu. Časť platieb presahujúca túto sumu sa v tomto prípade zdaní podľa právnych predpisov každého zmluvného štátu s prihliadnutím na ostatné ustanovenia tejto dohody.

Článok 12

Licenčné poplatky

1. Licenčné poplatky, ktoré majú zdroj v jednom zmluvnom štáte a vyplácajú sa rezidentovi druhého zmluvného štátu, možno zdaniť v tomto druhom zmluvnom štáte.
2. Takéto licenčné poplatky však možno zdaniť aj v zmluvnom štáte, v ktorom majú zdroj, a to podľa právnych predpisov tohto štátu, ak je však príjemca skutočným vlastníkom licenčných poplatkov, daň takto stanovená nepresiahne 15 percent hrubej sumy licenčných poplatkov uvedených v odseku 3 písm. a) až d) a 10 percent hrubej sumy licenčných poplatkov uvedených v odseku 3 písm. e) a f).
3. Výraz „licenčné poplatky“ použitý v tomto článku označuje platby, či už pravidelné alebo nepravidelné a v akejkoľvek forme alebo názve, alebo nomenklatúre, v rozsahu, v akom sú platené ako odplata za
   a) použitie alebo za právo na použitie akéhokoľvek autorského práva, patentu, počítačového programu (softvéru), návrhu alebo modelu, plánu, tajného vzorca alebo výrobného postupu, ochrannej známky alebo iného podobného majetku alebo práva, alebo
   b) použitie alebo za právo na použitie akékoľvek priemyselného, obchodného alebo vedeckého zariadenia, alebo
   c) poskytnutie vedeckých, technických, priemyselných alebo obchodných vedomostí alebo informácií, alebo
   d) poskytnutie akejkoľvek pomoci, ktorá je pridružená a doplnková k akémukoľvek takémuto majetku alebo právu, ako je uvedené v písmene a), akémukoľvek takémuto zariadeniu, ako je uvedené v písmene b), alebo akýmkoľvek takýmto vedomostiam alebo informáciám, ako sú uvedené v písmene c), alebo
   e) použitie alebo právo na použitie akéhokoľvek autorského práva ku
      i) kinematografickým filmom alebo
      ii) filmom alebo videozáznamom na použitie v televíznom vysielaní, alebo
      iii) páskam na použitie v rozhlasovom vysielaní, alebo
   f) celkové alebo čiastočné vzdanie sa nároku v súvislosti s použitím alebo poskytnutím akéhokoľvek majetku alebo práva, na ktoré sa vzťahuje tento odsek.
4. Ustanovenia odsekov 1 a 2 sa nepoužijú, ak skutočný vlastník licenčných poplatkov, ktorý je rezidentom jedného zmluvného štátu, vykonáva v druhom zmluvnom štáte, v ktorom majú licenčné poplatky zdroj, podnikateľskú činnosť prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá je tam umiestnená, alebo vykonáva v tomto druhom štáte nezávislé povolanie zo stálej základne tam umiestnenej a ak právo alebo majetok, z ktorého sa platia licenčné poplatky, sa skutočne viaže na
   a) túto stálu prevádzkareň alebo na stálu základňu, alebo na
   b) obchodné činnosti uvedené v článku 7 ods. 1 písm. c).
   V takom prípade sa podľa okolností použijú ustanovenia článku 7 alebo článku 14.

5. Predpokladá sa, že licenčné poplatky majú zdroj v zmluvnom štáte, ak platiteľom je tento štát sám, jeho miestny orgán alebo rezident tohto štátu. Ak však osoba platiaca licenčné poplatky, či je alebo nie je rezidentom niektorého zmluvného štátu, má v zmluvnom štáte stálu prevádzkareň alebo stálu základňu, v spojení s ktorou vznikla povinnosť platiť licenčné poplatky, ktoré idú na ťarchu stálej prevádzkarne alebo stálej základne, potom sa predpokladá, že tieto licenčné poplatky majú zdroj v tom štáte, v ktorom je umiestnená stála prevádzkareň alebo stála základňa.
6. Ak v dôsledku osobitných vzťahov existujúcich medzi platiteľom a skutočným vlastníkom licenčných poplatkov alebo medzi nimi a treťou osobou suma licenčných poplatkov vzťahujúca sa na použitie, právo alebo na informáciu, z ktorých sa platia, presahuje sumu, ktorú by bol dohodol platiteľ so skutočným vlastníkom, keby takéto vzťahy neexistovali, použijú sa ustanovenia tohto článku len na túto naposledy uvedenú sumu. Časť platieb presahujúca túto sumu sa v tomto prípade zdaní podľa právnych predpisov každého zmluvného štátu s prihliadnutím na ostatné ustanovenia tejto dohody.

Článok 13

Zisky zo scudzenia majetku

1. Zisky, ktoré plynú rezidentovi jedného zmluvného štátu zo scudzenia nehnuteľného majetku uvedeného v článku 6 a umiestneného v druhom zmluvnom štáte, možno zdaniť v tomto druhom štáte.
2. Zisky zo scudzenia hnuteľného majetku, ktorý je časťou prevádzkového majetku stálej prevádzkarne, ktorú má podnik jedného zmluvného štátu v druhom zmluvnom štáte, alebo hnuteľného majetku, ktorý patrí k stálej základni, ktorú má rezident jedného zmluvného štátu v druhom zmluvnom štáte na výkon nezávislého povolania, vrátane ziskov dosiahnutých zo scudzenia takejto stálej prevádzkarne (samostatnej alebo spolu s celým podnikom) alebo takejto stálej základne možno zdaniť v tomto druhom štáte.
3. Zisky, ktoré plynú podniku jedného zmluvného štátu zo scudzenia lodí alebo lietadiel prevádzkovaných v medzinárodnej doprave alebo hnuteľného majetku, ktorý slúži na prevádzku týchto lodí alebo lietadiel, podliehajú zdaneniu len v tomto štáte.
4. Zisky zo scudzenia majetku iného, než je uvedený v odsekoch 1, 2 a 3, podliehajú zdaneniu len v tom zmluvnom štáte, ktorého scudziteľ je rezidentom.

Článok 14

Nezávislé povolania

1. Príjmy, ktoré poberá rezident jedného zmluvného štátu z nezávislých činností alebo z iných činností nezávislého charakteru, podliehajú zdaneniu len v tomto štáte, ak v druhom zmluvnom štáte rezident nemá obvykle k dispozícii stálu základňu na výkon svojich činností alebo ak je prítomný v tomto druhom štáte počas obdobia alebo období presahujúcich v úhrne 91 dní v daňovom roku.

   Ak má takúto stálu základňu alebo sa zdržiava v tomto druhom štáte počas uvedeného obdobia alebo období, možno príjmy zdaniť v tomto druhom štáte, avšak iba v rozsahu, v akom ich možno pripočítať tejto stálej základni alebo v akom sa poberajú v tomto druhom štáte počas uvedeného obdobia alebo období.
2. Výraz „nezávislé činnosti“ zahŕňa najmä nezávislé činnosti vedecké, literárne, umelecké, vzdelávacie alebo učiteľské, ako aj samostatné činnosti lekárov, inžinierov, právnikov, zubných lekárov, architektov a účtovných znalcov.

Článok 15

Závislá činnosť

1. Platy, mzdy a iné podobné odmeny, ktoré rezident jedného zmluvného štátu poberá z dôvodu zamestnania, podliehajú s výnimkou ustanovení článkov 16, 18, 19 a 20 zdaneniu len v tomto štáte, ak sa zamestnanie nevykonáva v druhom zmluvnom štáte. Ak sa tam zamestnanie vykonáva, možno odmeny zaň prijaté zdaniť v tomto druhom štáte.

2. Odmeny, ktoré rezident jedného zmluvného štátu poberá z dôvodu zamestnania vykonávaného v druhom zmluvnom štáte, sa zdaňujú bez ohľadu na ustanovenie odseku 1 len v skôr uvedenom štáte, ak

   a) príjemca sa zdržiava v druhom štáte počas jedného obdobia alebo viacerých období, ktoré nepresiahnu v úhrne 183 dní v akomkoľvek dvanásťmesačnom období, a

   b) odmeny sa vyplácajú zamestnávateľom alebo v mene zamestnávateľa, ktorý nie je rezidentom druhého štátu, a

   c) odmeny nejdú na ťarchu stálej prevádzkarne alebo stálej základne, ktorú má zamestnávateľ v druhom štáte.

3. Bez ohľadu na predchádzajúce ustanovenia tohto článku odmeny poberané z dôvodu zamestnania vykonávaného na palube lode alebo lietadla prevádzkovaného v medzinárodnej doprave podnikom jedného zmluvného štátu podliehajú zdaneniu len v tomto štáte.

Článok 16

Tantiémy

1. Tantiémy a iné podobné platby, ktoré rezident jedného zmluvného štátu poberá ako člen štatutárneho orgánu spoločnosti alebo akéhokoľvek iného podobného orgánu spoločnosti, ktorá je rezidentom druhého zmluvného štátu, možno zdaniť v tomto druhom štáte.

2. Odmenu, ktorú poberá osoba, na ktorú sa vzťahuje odsek 1, zo spoločnosti vzhľadom na vykonávanie každodenných činností manažérskej alebo technickej povahy, možno zdaniť v súlade s ustanoveniami článku 15.

Článok 17

Umelci a športovci

1. Príjmy, ktoré poberá rezident jedného zmluvného štátu ako na verejnosti vystupujúci umelec, a to ako divadelný, filmový, rozhlasový alebo televízny umelec, alebo ako hudobník, alebo ako športovec z takýchto osobne vykonávaných činností v druhom zmluvnom štáte, možno zdaniť bez ohľadu na ustanovenia článkov 14 a 15 v tomto druhom štáte.

2. Ak príjmy z činností osobne vykonávaných umelcom alebo športovcom neplynú priamo tomuto umelcovi alebo športovcovi, ale inej osobe, tieto príjmy možno zdaniť bez ohľadu na ustanovenia článkov 7, 14 a 15 v zmluvnom štáte, v ktorom umelec alebo športovec vykonáva svoju činnosť.

3. Príjmy poberané z činností uvedených v odseku 1, ktoré sa vykonávajú na základe kultúrnej dohody alebo dohody medzi zmluvnými štátmi, budú bez ohľadu na ustanovenia odsekov 1 a 2 oslobodené od zdanenia v tom zmluvnom štáte, v ktorom sa tieto činnosti vykonávajú, ak sa návšteva tohto štátu úplne alebo z podstatnej časti hradí z prostriedkov jedného alebo oboch zmluvných štátov, miestneho orgánu alebo verejnej inštitúcie tohto štátu.

Článok 18

Dôchodky a renty

1. Akékoľvek dôchodky a iné podobné odmeny vyplácané rezidentovi jedného zmluvného štátu zo zdrojov v druhom zmluvnom štáte z dôvodu predchádzajúceho zamestnania alebo služieb v tomto druhom zmluvnom štáte a akúkoľvek rentu vyplácanú tomuto rezidentovi z takýchto zdrojov možno zdaniť s výnimkou ustanovení článku 19 ods. 2 v tomto druhom štáte.

2. Výraz „renta“ označuje stanovenú sumu vyplácanú opakovane v určených termínoch počas života alebo počas určeného alebo stanoveného časového obdobia na základe záväzku uskutočňovať tieto platby ako náhradu za zodpovedajúce a úplné plnenie v peniazoch alebo v peňažnej hodnote.

Článok 19

Štátna služba

1.

   a) Odmeny, iné ako dôchodky, vyplácané jedným zmluvným štátom alebo jeho nižším správnym útvarom, alebo miestnym orgánom tohto štátu fyzickej osobe za služby

preukázané tomuto štátu alebo jeho nižšiemu správnemu útvaru, alebo miestnemu orgánu podliehajú zdaneniu len v tomto štáte.

b) Takéto odmeny však podliehajú zdaneniu len v druhom zmluvnom štáte, ak sa tieto služby preukazujú v tomto druhom štáte a fyzická osoba, ktorá je rezidentom tohto štátu

i) je štátnym príslušníkom tohto štátu alebo

ii) sa nestala rezidentom tohto štátu len z dôvodu poskytovania týchto služieb.

2.

a) Akékoľvek dôchodky vyplácané buď priamo, alebo z prostriedkov, ktoré vytvoril niektorý zmluvný štát alebo jeho nižší správny útvar, alebo miestny orgán, fyzickej osobe za služby preukázané tomuto štátu alebo jeho nižšiemu správnemu útvaru, alebo miestnemu orgánu podliehajú zdaneniu len v tomto štáte.

b) Takéto dôchodky však podliehajú zdaneniu len v druhom zmluvnom štáte, ak je fyzická osoba rezidentom a štátnym príslušníkom tohto druhého štátu.

3. Ustanovenia článkov 15, 16, 17 a 18 sa použijú na odmeny a dôchodky za služby preukázané v súvislosti s podnikateľskou činnosťou vykonávanou niektorým zmluvným štátom alebo jeho nižším správnym útvarom, alebo miestnym orgánom tohto štátu.

Článok 20

Učitelia a výskumní pracovníci

1. Fyzická osoba, ktorá je bezprostredne pred návštevou jedného zmluvného štátu rezidentom druhého zmluvného štátu a ktorá na pozvanie vlády skôr uvedeného zmluvného štátu alebo univerzity, vysokej školy, školy, múzea alebo inej kultúrnej inštitúcie v tomto skôr uvedenom zmluvnom štáte alebo podľa oficiálneho programu kultúrnej výmeny je prítomná v tomto zmluvnom štáte počas obdobia nepresahujúceho dva po sebe nasledujúce roky výlučne na účely výučby, poskytovania prednášok alebo vykonávania výskumu v takejto inštitúcii, je oslobodená od zdanenia v tomto zmluvnom štáte z jej odmien za takéto činnosti za podmienky, že platbu za takúto odmenu dostáva zo zdrojov mimo tohto zmluvného štátu.
2. Ustanovenia odseku 1 sa nepoužijú na príjem z výskumu, ak sa takýto výskum vykonáva nie vo verejnom záujme, ale predovšetkým pre súkromný prospech určitej osoby alebo osôb.

Článok 21

Študenti a žiaci učilíšť

1. Platby, ktoré študent alebo žiak učilišťa, ktorý je alebo bol bezprostredne pred svojím príchodom do jedného zmluvného štátu rezidentom druhého zmluvného štátu a ktorý sa zdržiava v skôr uvedenom zmluvnom štáte iba z dôvodu štúdia alebo výcviku, dostáva na úhradu nákladov na živobytie, štúdium alebo na výcvik, sa nezdania v tomto zmluvnom štáte za predpokladu, že takéto platby sa vyplácajú zo zdrojov mimo tohto štátu.
2. Pokiaľ ide o granty, štipendiá a odmeny zo zamestnania, na ktoré sa nevzťahuje odsek 1, študent alebo žiak učilišťa uvedený v odseku 1 bude okrem toho oprávnený počas takéhoto štúdia alebo výcviku na rovnaké oslobodenia, úľavy alebo zníženia, pokiaľ ide o dane, ktorým podliehajú rezidenti zmluvného štátu, ktorý navštívil.

Článok 22

Iné príjmy

1. Príjmy rezidenta jedného zmluvného štátu, nech majú zdroj kdekoľvek, ktoré sa neuvádzajú v predchádzajúcich článkoch tejto dohody, okrem príjmov vo forme výhier z lotérií, cien a poistnej alebo zaisťovacej prémie sa zdania v skôr uvedenom štáte.
2. Ustanovenie odseku 1 tohto článku sa nepoužije na príjmy iné ako na príjmy z nehnuteľného majetku, ktorý je definovaný v článku 6 ods. 2 tejto dohody, ak príjemca takýchto príjmov, ktorý je rezidentom jedného zmluvného štátu, vykonáva podnikateľskú činnosť v druhom zmluvnom štáte prostredníctvom stálej prevádzkarne tam umiestnenej alebo v tomto druhom štáte vykonáva nezávislé povolanie zo stálej základne tam umiestnenej a ak právo alebo majetok, za ktoré sa príjmy platia, sú skutočne spojené s touto stálou prevádzkarňou alebo

stálou základňou. V takom prípade sa podľa okolností použijú ustanovenia článku 7 alebo článku 14.

Článok 23

Vylúčenie dvojitého zdanenia

1. Dvojité zdanenie sa vylúči takto:

   a) v prípade Slovenska:
   Slovensko môže pri zdaňovaní svojich rezidentov zahrnúť do základu dane, z ktorého sa takéto dane ukladajú, časti príjmov, ktoré možno podľa ustanovení tejto dohody rovnako zdaniť v Indonézii, povolí však znížiť sumu dane vypočítanú z takéhoto základu o sumu rovnajúcu sa dani zaplatenej v Indonézii. Suma, o ktorú sa daň zníži, však nepresiahne tú časť slovenskej dane vypočítanej pred jej znížením, ktorá pomerne pripadá na príjmy, ktoré možno zdaniť podľa ustanovení tejto dohody v Indonézii,

   b) v prípade Indonézie:
   Ak rezident Indonézie poberá príjem, ktorý podľa ustanovení tejto dohody možno zdaniť na Slovensku, Indonézia v súlade s ustanoveniami svojich domácich daňových zákonov povolí znížiť daň z príjmu tohto rezidenta o sumu rovnajúcu sa dani z príjmov zaplatenej na Slovensku. Suma, o ktorú sa daň zníži, však nepresiahne tú časť dane z príjmov vypočítanej pred jej znížením, ktorá podľa okolností pomerne pripadá na príjmy, ktoré možno zdaniť v Indonézii.

2. Ak v súlade s ktorýmkoľvek ustanovením tejto dohody sú príjmy, ktoré poberá rezident jedného zmluvného štátu, oslobodené od zdanenia v tomto štáte, tento štát napriek tomu môže pri vypočítaní sumy dane na zvyšné príjmy takejto osoby vziať do úvahy tieto oslobodené príjmy.

Článok 24

Zásada rovnakého zaobchádzania

1. Štátni príslušníci jedného zmluvného štátu nebudú podliehať v druhom zmluvnom štáte žiadnemu zdaneniu ani povinnostiam s ním spojeným, ktoré sú iné alebo ťaživejšie ako zdanenie a s ním spojené povinnosti, ktorým podliehajú alebo môžu podliehať štátni príslušníci tohto druhého štátu, ktorí sú v rovnakej situácii, najmä vo vzťahu k trvalému pobytu.

2. Zdanenie stálej prevádzkarne, ktorú má podnik jedného zmluvného štátu v druhom zmluvnom štáte, nebude v tomto druhom štáte nepriaznivejšie ako zdanenie podnikov tohto druhého štátu vykonávajúcich rovnaké činnosti. Toto ustanovenie neznamená záväzok jedného zmluvného štátu, že prizná rezidentom druhého zmluvného štátu osobné úľavy, zľavy a zníženie dane z dôvodu osobného postavenia alebo rodinných záväzkov, ktoré priznáva svojim rezidentom.

3. Podniky jedného zmluvného štátu, ktorých majetok úplne alebo čiastočne, priamo alebo nepriamo vlastní alebo kontroluje rezident alebo rezidenti druhého zmluvného štátu, nepodliehajú v skôr uvedenom štáte žiadnemu zdaneniu ani povinnostiam s ním spojeným, ktoré sú iné alebo ťaživejšie ako zdanenie a s ním spojené povinnosti, ktorým podliehajú alebo môžu podliehať iné podobné podniky skôr uvedeného štátu.

4. Ak sa neuplatnia ustanovenia článku 9 ods. 1, článku 11 ods. 7 alebo článku 12 ods. 6, úroky, licenčné poplatky a iné výdavky, ktoré platí podnik jedného zmluvného štátu rezidentovi druhého zmluvného štátu, budú odpočítateľné na účely stanovenia zdaniteľných ziskov tohto podniku za rovnakých podmienok, ako keby boli platené rezidentovi skôr uvedeného štátu.

5. V tomto článku výraz „zdanenie“ označuje dane, ktoré sú predmetom tejto dohody.

Článok 25

Riešenie prípadov dohodou

1. Ak sa osoba domieva, že opatrenia jedného zmluvného štátu alebo oboch zmluvných štátov vedú alebo budú viesť v jej prípade k zdaneniu, ktoré nie je v súlade s ustanoveniami tejto dohody, môže nezávisle od opravných prostriedkov, ktoré poskytujú vnútroštátne právne predpisy týchto štátov, predložiť svoj prípad príslušnému úradu zmluvného štátu, ktorého je rezidentom, alebo ak sa na prípad vzťahuje článok 24 ods. 1, príslušnému úradu zmluvného štátu, ktorého je štátnym príslušníkom. Prípad sa musí predložiť do troch rokov od prvého oznámenia o úkone, ktorý vedie k zdaneniu, ktoré nie je v súlade s ustanoveniami tejto dohody.

2. Ak príslušný úrad považuje námietku za oprávnenú a ak nie je sám schopný nájsť uspokojivé riešenie, bude sa usilovať, aby sa prípad vyriešil vzájomnou dohodou s príslušným úradom druhého zmluvného štátu tak, aby sa vylúčilo zdanenie, ktoré nie je v súlade s touto dohodou. Dosiahnutá dohoda sa uplatní v lehote podľa vnútroštátneho právneho predpisu zmluvných štátov.
3. Príslušné úrady zmluvných štátov sa budú usilovať vyriešiť vzájomnou dohodou akékoľvek ťažkosti alebo pochybnosti, ktoré môžu vzniknúť pri výklade alebo pri uplatňovaní tejto dohody. Môžu vzájomne konzultovať o zamedzení dvojitého zdanenia aj v prípadoch, ktoré nie sú v tejto dohode upravené.
4. Príslušné úrady zmluvných štátov môžu vzájomne komunikovať priamo, aby sa dosiahla dohoda podľa predchádzajúcich odsekov. Príslušné úrady budú prostredníctvom konzultácií rozvíjať primerané dvojstranné postupy, podmienky, metódy a techniky na uskutočnenie vzájomnej dohody stanovenej v tomto článku.

Článok 26

Výmena informácií

1. Príslušné úrady zmluvných štátov si vymieňajú informácie potrebné na uplatnenie ustanovení tejto dohody alebo vnútroštátnych právnych predpisov zmluvných štátov vzťahujúcich sa na dane, ktoré sú predmetom tejto dohody, ak zdanenie, ktoré upravujú, nie je v rozpore s touto dohodou, predovšetkým na zabránenie podvodom alebo únikom takýchto daní. Výmena informácií nie je obmedzená článkom 1. Všetky informácie, ktoré zmluvný štát prijal, sa uchovávajú v tajnosti rovnakým spôsobom ako informácie prijaté podľa vnútroštátnych právnych predpisov tohto štátu a poskytnú sa len osobám alebo úradom (vrátane súdov a správnych orgánov), ktoré sa zaoberajú vymeriavaním alebo vyberaním daní, na ktoré sa vzťahuje táto dohoda, vymáhaním alebo trestným stíhaním vo veci týchto daní, alebo rozhodovaním o opravných prostriedkoch. Tieto osoby alebo úrady použijú takéto informácie len na uvedené účely. Tieto informácie môžu oznámiť pri verejných súdnych konaniach alebo v súdnych rozhodnutiach.
2. Ustanovenia odseku 1 sa nebudú v žiadnom prípade vykladať tak, že niektorému zmluvnému štátu ukladajú povinnosť
   a) vykonať správne opatrenia, ktoré by porušovali právne predpisy alebo správnu prax tohto alebo druhého zmluvného štátu,
   b) poskytnúť informácie, ktoré by nebolo možné získať na základe právnych predpisov alebo v riadnom správnom konaní tohto alebo druhého zmluvného štátu,
   c) poskytnúť informácie, ktoré by odhalili akékoľvek obchodné, hospodárske, priemyselné, komerčné alebo profesijné tajomstvo alebo obchodný postup, alebo informácie, ktorých poskytnutie by bolo v rozpore s verejným poriadkom.

Článok 27

Členovia diplomatických misií a konzulárnych úradov

Žiadne ustanovenia tejto dohody sa netýkajú daňových výsad, ktoré prislúchajú členom diplomatických misií a konzulárnych úradov podľa všeobecných pravidiel medzinárodného práva alebo na základe ustanovení osobitných dohôd.

Článok 28

Nadobudnutie platnosti

1. Táto dohoda nadobudne platnosť dňom neskoršieho písomného oznámenia príslušnej vlády, ktorým oznámi splnenie ústavne požadovaných podmienok daného štátu.
2. Táto dohoda sa bude vykonávať
   a) vo vzťahu k daniam vyberaným zrážkou pri zdroji na príjem poberaný od 1. januára roka nasledujúceho po roku, v ktorom dohoda nadobudne platnosť, a
   b) vo vzťahu k ostatným daniam z príjmov za daňové roky od 1. januára roka nasledujúceho po roku, v ktorom dohoda nadobudne platnosť.

Článok 29
Výpoveď

Táto dohoda zostane v platnosti, ak ju niektorý zmluvný štát nevypovie. Každý zmluvný štát môže dohodu vypovedať diplomatickou cestou písomným oznámením o výpovedi 30. júna alebo pred 30. júnom každého kalendárneho roka nasledujúceho po uplynutí piatich rokov po roku nadobudnutia platnosti tejto dohody.

V takom prípade sa táto dohoda prestane uplatňovať

a) vo vzťahu k daniam vyberaným zrážkou pri zdroji na príjem poberaný od 1. januára roka nasledujúceho po roku, v ktorom bolo dané oznámenie o výpovedi,

b) vo vzťahu k ostatným daniam z príjmov za daňové roky od 1. januára roka nasledujúceho po roku, v ktorom bolo dané oznámenie o výpovedi.

Na dôkaz toho podpísaní a na to riadne splnomocnení podpísali túto dohodu.

Dané v Jakarte 12. októbra 2000 v dvoch pôvodných vyhotoveniach, v slovenskom, indonézskom a anglickom jazyku, pričom všetky tri znenia sú rovnako autentické. V prípade odlišného výkladu slovenského a indonézskeho textu bude rozhodujúci anglický text.

Za vládu

Slovenskej republiky:

Jaroslav Chlebo v. r.

Za vládu

Indonézskej republiky:

Rahardjo Jamtomo v. r.

PROTOKOL

Vláda Slovenskej republiky a vláda Indonézskej republiky

sa pri podpise Dohody medzi vládou Slovenskej republiky a vládou Indonézskej republiky o zamedzení dvojitého zdanenia a zabránení daňovému úniku v odbore daní z príjmov dohodli, že neoddeliteľnú časť tejto dohody tvorí nasledujúce ustanovenie:

K článku 5 ods. 2 písm. f)

Rozumie sa, že výraz „stála prevádzkareň“ nezahŕňa konsignačný sklad.

Na dôkaz toho podpísaní a na to riadne splnomocnení podpísali tento protokol.

Dané v Jakarte 12. októbra 2000 v dvoch pôvodných vyhotoveniach, v slovenskom, indonézskom a anglickom jazyku, pričom všetky tri znenia sú rovnako autentické. V prípade odlišného výkladu slovenského a indonézskeho textu bude rozhodujúci anglický text.

Za vládu

Slovenskej republiky: Jaroslav Chlebo v. r.

Za vládu

Indonézskej republiky: Rahardjo Jamtomo v. r.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.